

Racó], en BDLC l'oposa a 'vergonyant': «ja hi vax contar qu'ells me siularien, vergonyants o *desenfrents*, y que se'n riurien» (III, 305), 'inescrupolós', 'sense escrúpols': «la imputació tan verinosa com calumniadora que me fa <en *El Diluvio*> aqueix anònim *desenfrent*» (BDLC VII, 243), «aquest *desenfrent* de *Bolletis*» (BDLC XI, 32); *desenfrentment* [DFgra. «descaro, desvergonya, *descoco*»] 'despreocupació' (BDLC IX, 144); *desenfrent-se*, DAG.; Moll ha fet bé de renunciar a la suggestió de derivar-ho de *desenfré* (AORBB II, 45) 10 que és insostenible, havent-hi consciència d'una -n al final de *fre*, plural *frens*, i *frenar*, *desenfrenar*; pot tractar-se d'una antiga importació occitana en el moment de la repoblació de Mallorca en el S. XIII, partint d'una variant com les occitanes assenyalades supra, *enferezir/esfrezir*, d'on *des-enfre*(z)ir.

1 IX, 16b, i encara en la versió definitiva de 1877, si bé en l'ed. de 1878 ho muda en *los fronts ennegreïts*. — 2 Tampoc no valdria com a excepció un rim sense explicació semàntica, inclòs per L. d'Aversó en el *Torcimany*; per cert que és *enferezescha* com s'imprimí a la llista de rims, encara que a l'índex hagi posat *esferezescha* el publicador, suposo a manera de proposta tàcita d'esmena, però sense raó, perquè és forma ben coneguda en occità, si bé no en català. — 3 Un verb *se ferejar* 'esporuguir-se, sentir aversió' ha estat conjecturat en un passatge de Raimbaut d'Aurenga (PSW III, 451), però el context en què el posaria Stichel, *Beitr.*, 75, no em convenç gaire.

Eserfiat, V. *esferèit* *Esfèric*, *esferita*, *esferoide*, *esferomètre*, V. *esfera* *Esferrissar-se*, *esferrussar-se*, V. *aferrissar-se* (FERRO) *Esfetgegar-se*, *esfetjar*, V. *afetgegar* (FETGE) *Esfígnic*, *esfígnomètre*, *esfígnografia*, -gràfic, V. *asfíxia* *Esfígonar*, V. *figa* *Esfílagarsar*, *esfílar*, *esfílarçat*, *esfílarsegat*, *esfílassar*, + *esfílocar-se*, V. *fil* *Esfíngid*, *esfínter*, *esfínx*, V. *asfíxia* *Esfíncat*, V. *flanc* *Esflobiat*, V. *flòbia* *Esflo-rada*, *esfloradis*, *esflorament*, *esflorar*, V. *flor* *Esfíburdó*, V. *fals bordó* (FALS) *Esfóirar-se*, *esfoiregat*, V. *foira* *Esfollar*, V. *follar* *Esfollinar*, V. cast. *desbollinar* (DCEC HOLLÍN) *Esfonar*, V. *esfonar-se* *Esfondrada*, *esfondrament*, *esfondrar*, *esfonar*, V. *fons* *Esforç*, *esforçar*, -çat, *esforçegat*, V. *força* (FORT) *Esforrall*, *esfórrallar*, *esfórrar-se*, V. *forro* *Esforriar-se*, V. DCEC (*furo*, *esfurriar-se*, HURANO II, 980a16, 47-60) *Esforroiar*, V. *forro*

Esfòrvol 'flac' («ant.» Lab. 1839; id. i *esforvolea* 50 «flacura»; Escrig, 1851; *AlcM* sospita que no sigui més que una errada de còpia, però potser és més, perquè Escrig 1851 no veiem que copiï mai de Lab.): potser un derivat antic d'*esfrevolir*, derivat de FRÈ-VOL, cf. oc. *esfrevolsir* i *enfrevolir* «affaïblir», PDPF, 55 i per a la o, cf. *puixèvol/puixòvol*, VERTIBULUM > *bertò(v)l*, BERTROL, etc.).

Esfotrassar, -ssat, V. *foitre* *Esfreixurar*, V. *freixura* *Esfrimolar*, V. *enfremunar* *Esfulladis*, *esfulla-* 60

dura, *esfullar*, *esfullegar*, V. *full* *Esfumadura*, *esfumar*, *esfumí*, *esfuminar*, V. *fum* *Esfuriar*, *esfuriscar*, V. *esforriar-se*

Esfurmicar men., encreuament de *esmicar* (MICA) amb ENFREMUNAR (*esfrimolar*). *Esgabanar* (Lab. 1839 «donar que sentir, *aspar*, stomachari», com a comarcal, no n'hi altra notícia) sembla ser una contaminació de mots com *engavanyar*, *barganyar* i *esgavellar*

Esgai, *esgaiada*, V. *gaia* *Esgaialar*, V. *gajal* *Esgaiar*, -iat, V. *gaia* *Esgalabrar*, -brat, *esgalabrós*, V. *calavera* i *calabre* (CADAVER) *Esgalàpot*, V. *calàpet* *Esgaldim*, *esgaldiny*, *esgaldinyaire*, encreuaments d'*esbaldir* i derivats (BALD) amb *esgarip* *Esgalixat*, castellanisme (*desgalichado*, DCEC) *Esgall*, *esgallar*, V. *galló* (DCEC, GAJO)

Esgallerufat, 'entristit' eiv., sembla relacionat amb *gallerussa* 'capa de pelegrí' (que durien penitents) i amb *gallofa* 'menjar de pelegrí': sigui per contaminació d'aquests dos mots en tant que tinguin etimologia diferent, o per acumulació de les dues terminacions (DCEC, GALLARUZA, GALLOFA).

Esgamarussat, V. *gamarús* *Esgambar*, V. *gama* (CAMA) *Esgambellar*, *esgambillar*, meres deturpacions individuals d'*esgavellar* *Esgambi*, *esgambiós*, V. *gamba* (CAMA) *Esgambuixar*, V. *gambuix* *Esgandaïat*, d'*esgaiat* contaminat per *gandalla* *Esgandalir-se*, V. *decandit* (CANDID) *Esganells*, V. *argue*, -*guenells* +*Esgagalat*, V. *gànguil* *Esganyar-se*, *esganyissada*, V. *ganya* *Esganyolar*, *esganyolir-se*, V. *grinyolar* *Esganyolit*, deturpació d'*escanyolit*, a evitar *Esgarbassar*, *esgarberar*, *esgarbissada*, *esgarbissar*, -issat, V. *garba* *Esgarbullar*, V. *garbuix* *Esgardifjat*, encreuament local de *esgardissat* (cf. *esgarapat*) amb *espelliçat* *Esgardimall*, derivat d'alguna variant d'*escatimar* (ESCAMNAR), amb influència fonètica i semàntica d'*escaig* i *escafinyall* +*Esgardimellat*, V. *gardimell* (GOTIM) *Esgardís*, *esgardissar*, V. *esquerda*

Esgaretjar-se, mala grafia per *-ratjar-se*, deu ser derivat d'un **esgaratge* i aquest, pres de l'oc. ant. *esgarar* «considérer, faire attention» (PDPF) (de *garar* germ. WARÔN, veg. GARATGE) (mot perdut avui en oc. mod., per incompatible amb el francesisme *esgarà* 'perdre').

Esgargaix, *esgargaixada*, -aixar, *esgargall*, V. *gargall* *Esgargamellar-se*, V. *gargamella* *Esgargotar*, V. *gargot* *Esgarguejar*, V. *gargall* *Esgargussar-se*, V. *gargamella* *Esgarip*, *esgaripar*, *esgaripós*, V. *garip* *Esgarrador*, *esgarradora*, *esgarradura*, V. *esguerrar* (GAR-RA) *Esgarrajnyada*, -finyar, V. *garjir* *Esgarramanxot*, V. *garramánxa* *Esgarrament*, *esgarranxar*, *esgarrany*, *esgarranyar*, V. *garra* *Esgarranyoc*, alteració d'un **esg(a)panyoc*, encreuament d'*esgranall* amb *anyoc* *Esgarrapada*, *esgarrapament*, V. *esgarrapar*